

ORIENTAL INSTITUTE, BARODA

Acc. No. ३५१६१ Subject योग

Name योगसाधन (?)

Author गोरक्षनाथ

Age - Extent fols. 13 nos. 200.

Language Sanskrit Script Devanagari

Source K. B. Datta Cost Gift
Patan.

ORIENTAL INSTITUTE

BARODA (INDIA)

॥६० श्रीगणेशायनमः॥ श्रीगुरुपरमानंदं॥ वैदेस्वानंदवीग्रहं॥ यस्यसानिध्यमात्रेण॥ विदानं
दायतेतनुः॥१॥ आंतर्निश्चलीतात्मदीपकजीकास्वाधरबंधादिनि॥ र्योयोगीयुगकल्पकाल
कलनातत्वाचयोगीयते॥ ज्ञानामोदमहोदधीः समसवघत्रादिनाघस्वयं॥ व्यक्ताव्यक्तगुणाधिक
वमनिशंश्रामिननाघंतजे॥२॥ नमस्कृत्यगुरुंभक्त्या॥ गोरकोज्ञानमुत्तमं॥ अतिष्ठयोगीनांब्रूते॥ पर
मानंदकारकं॥३॥ श्रीगोरकःशतंचक्री योगीनांहिताकामया॥ क्वच्यस्यावबोधेनयायतेपरमंपद
ध॥ एतद्दीमुक्तीसोपानं॥ एतत्कालस्यवंचनं॥ यथावर्तमनोभोगः॥ दासकपरमात्मनि॥५॥ द्विजसेवि
तशाषस्यश्रुतिकल्पतरोःफलं॥ समनंसवतापस्य॥ योगंनजतिसः॥ उन्नमा॥६॥ आसनं प्राणसंरोधः॥ प्र
त्याहारश्चधरणा॥ ध्यानंसमाधिरेतानि॥ योगांगानिचवंतिषट्॥७॥ आसनानिचतावंति॥ यावतो जि

वजातय एतेषामधीलान्नेदाविजानातिमहेश्वरः॥७॥चंत्राश्रितिलक्षणमेकैकंसमुदाहृतं ततः
शिवेनापिगानां षोडशान्नंशतंशतं॥८॥आसनेभ्योःसप्तःस्तेभ्यो द्वादशेभ्योहाहृतं एकंसिद्धासनं
प्रोक्तं द्वीतार्यकमलासनं॥९॥योनिस्थानकमंध्रिमुलचटितंरुवाधटंविन्यसेत् मेदुपादमघैकमे
चनायतंरुवासमविग्रहं स्यात्संयमितंश्रीयोचलदृशापश्यन्नुवोनरंतरं चेतन्मोहकपाटनेदज
नकंसिद्धासनंप्रोच्यते॥१०॥वामोरुपरीदक्षिणंचचरणंसंस्थाप्यवामंतथा याम्योरुपरीतस्सबंधन
विधौपृष्ठेकराभ्यांहटं अंगुष्ठोरुदयेनीधायचिबुकंनासाग्रमालोकये हेतद्याधिविकारहारियमि
नांपद्मासनंप्रोच्यते॥११॥षट् चक्रंषोडशाक्षरं त्रैलोक्यव्योमपंचकं स्वदेहेयोमजानाति कथंसिद्धंति
योगिनाः॥१२॥एकस्तंनवद्वारं त्रिष्टुभ्यंपंचदेवतं स्वदेहेयोमजानाति कथंसिद्धंतियोगिन १४

चतुर्दलं स्यादाधरं स्वाधिष्ठानं च षट्दलं नाम्नोदनादलं पद्मं त्र्यसंघादलं रुद्रो ॥१५॥ कंठे स्यात्तपो
उशदलं भुमध्ये द्विलं तथा सहस्रदलमाख्यातं ब्रह्मवंध्रे महापदे ॥१६॥ आधारं प्रथमं चक्रं स्वाधिष्ठा
नं द्वितीयकं योनिस्नानद्वयोर्मध्ये कामरूपं निगद्यते ॥१७॥ आधरारभ्ये गुदस्थाने पंचजं च चतुर्दलं
तन्मध्ये प्रोच्यते योनि कामाख्यासिद्धवंदिता ॥१८॥ योनिमर्दं महालागं पश्चिमाग्निमुखं स्थितं मस्तके
मणिवंध्रं नाम योजानंती योगवान् ॥१९॥ तत्र वामिकराभ्यां तडी ल्लेषे च विस्पृशत् त्रीकोणं तस्युरेव
के रधोमेढ्रात्प्रतिष्ठत् ॥२०॥ यत्स्यधौ परं ज्योति रनंतं विश्रत्ये मुखं तस्मान्दृष्टे महायोगि याता
यातो न विद्यते ॥२१॥ स्वप्नाद्देन न वेत्स्राणो स्वाधिष्ठानं तदा श्रयं स्वाधिष्ठानं तश्रयादस्मा न्नेटमेव नि
धियते ॥२२॥ तं तु नामणिवत्प्रोतो यत्र कंदः स्रष्टुमया तन्नामि सं उलं चक्रं प्रोच्यते मणिपुरकं २३

द्वादशारे महाचक्रे पुण्यपापविवर्जित तावज्जीवोन्नमत्येव यावत्तत्त्वं न विंदता ॥२४॥ उर्ध्वमेढाद्ध्ये
 नाभे स्कंदयोनिः स्वगांडवत् तत्र नाड्या समुद्रुता सहस्राणां द्विसप्तति ॥२५॥ तेषु नाडी सहस्रेषु द्वि
 सप्ततिरुदाक्रता प्रध्वनाः प्राणवाहिन्यो न्युयस्तासु दश स्मृता ॥२६॥ इडावपिंगला चैव स्कृष्टुम्ना च
 वृतायकाः गांधराहस्ती जिह्वा च पुषा चैव यशस्विनि ॥२७॥ अलंबुषा ऊरुश्चैव संखिनी दशमा
 स्मृता एतन्नाडी मयंचक्रं ज्ञातव्यं योगिभिः सदा ॥२८॥ इडा वामो स्थिता नागे दक्षीणे पिंगुला स्थिता
 स्कृष्टुम्ना मध्यदेशे नु गांधरी वामं चक्षुषे ॥२९॥ दक्षिणे हस्ता जिह्वा च पुषा कर्णे च दक्षीणे यशस्वि
 नि वामं कर्णे आंनने चाप्यलंबुषा ॥३०॥ ऊरुश्च लिंगदेशे तु मुलस्यां ने च शंखिनि एवं द्वारसमा
 श्रित्य तीर्णता दशनाडिय ॥३१॥ इडा पिंगला यास्मद्ध्या प्राणमार्गं समाश्रिता सततं प्राणवाहि

न्य सोमसूयांती देवता ॥३२॥ प्राणपान्यसमानश्चोदानवान्यौ च वायवः नागकुर्मेश्वरुकल्पो देव
दत्तो धनंजय ॥३३॥ कदिले प्राणो वसेना त्यमपाने गुदमंडले समाने नानि देशे उ उदना कंठ मध्यग
३४॥ व्यानो वापि सरिरेषु प्रक्षनं पंचवायवः प्राणद्या पंचम विख्याता नागाद्या पंचवायवः ॥३५॥ उपारे
नाग आख्यात कुर्म उन्मीलने स्मृतः कलकु उ करो जेयो देवदत्तो विजृंभणे ॥३६॥ नजा हा तिमृतं चा
पी सर्व व्यापी धनंजय एते नाडीषु सर्वास्तु लुमंते जीवरूपीणः ॥३७॥ आक्षीप्तो लुजदं डेन यथोच्च
लतिकंडुकः प्राणपानसमाक्षिप्तस्तस्याजिवोन तिष्ठति ॥३८॥ प्राणपानवज्ञो जीवो अधश्चोर्ध
प्रधसवाति वांमदक्षिणमार्गेण चंचलत्वान्नदृश्यते ॥३९॥ क्रतुबद्धो यथास्येनो गतोप्यारुह्यतेषु
नः गुणबद्धस्तथा जिवो प्राणपानेन कर्षति ॥४०॥ अपानं कर्षति प्राण प्राणोपानं च कर्षति ऊर्ध्व

धः संस्थिता वैतौ योजानाति सयोगवित् ॥ ४१ ॥ हकारेण क बहिर्याति सकारेण विशेष्युनः हंस हंसेत्य
तो मंत्रं जिवोजपति सर्वदा ॥ ४२ ॥ षट्सतानि दिवा रात्रौ सहस्राण्येकविंशति एत्संख्या चितं मंत्रं जिवो
जपति सर्वदा ॥ ४३ ॥ अजपानाम गायत्री योगिनां मोक्षदायिनि अस्या संकल्पमात्रेण सर्वपापैः प्रमुच्य
ते ॥ ४४ ॥ अनया सादृशी विद्या आनय सादृशो यपः अनया सादृशी ज्ञानं ननु तं न न विष्यति ॥ ४५ ॥ ऊं
लीना समुद्रता गायत्री प्राणधरिणा प्राणविद्या महाविद्या यस्तां वेत्ती स योगवत् ॥ ४६ ॥ कंदोर्ध्व
ऊं उलीं कृत्ति ब्रह्मद्वारमुखं नित्यं मुखेनाद्याद्यतियुति ॥ ४७ ॥ येन मार्गे न गंतव्यं ब्रह्मस्तानं निरामयं
मुखेनाद्याद्यतद्वारं प्रसूप्ता परमेश्वरी ॥ ४८ ॥ प्रबुद्धावक्रियोगेन ज्ञानसामारुतासदा सूचीव
दगुणमादाय ब्रजसुर्ध्वसुभ्रमया ॥ ४९ ॥ प्रसूप्ता जगत्कर पद्मतंतुनिनाशूना प्रबुद्धावक्रो

योगेन ब्रजस्युर्दसुषुमया ॥५०॥ उद्घाटयेत्कपाटं उ यथाकुंचिकया हगत् कुंडलीन्या तथा योगी
मोक्षघारं प्रनेदयेत् ॥५१॥ कृत्वा संपुटितौ करौ दृढतरं बध्नुपद्रासर्न गाढं वांरुसिसंनिधयचिबु
कंधमनंचतश्चेतसि वारंवारमपानमुर्धमनिलंप्रोत्सालयन् पुरीतं मुच्यन् प्राणमुपैति बोधमत्रुलं
शक्तीप्रभावादतं ॥५२॥ अगनांमर्दनं कृत्वा श्रमसंजातवारीणां कर्षणं च ह्यलवणं त्यागी क्षीरभो
जनमाचरेत् ॥५३॥ ब्रह्मचारीमिताहारी त्यागी योगपरायणः अर्धदुर्धनवेत्सिधो नात्र कां विचा
रणान् ॥५४॥ ^{सिग्मं}सक्रीमधराहारं चतुर्थं शिविवर्जितं कुंजते सुसं प्रित्यामिताहारी स उच्यते ॥५५॥
कंदोर्धं कुंडलाशक्ती शुभामोक्षाय योगीनां बंधनाय च मुढानां योगीनां मोक्षदा सदा ॥५६॥ महासु
प्रानभोमुद्गा उडियानंजलंधरं सुलबधंचयोवोति स योगिसिद्धिनाजना ॥५७॥ पौर्णितागेन

संपिअ । योनिमांकंचयेद्रुदं अपानमुद्देमाकृष्ये सुलबं धानिगद्यते ॥ ५७ ॥ अपानप्राणयोरेक्याक
 यासुत्रपुरीक्योः युवामवतिवक्षोपिसततंमुलबंधनात् ॥ ५८ ॥ उद्राणंकुरुतेयस्माद्विश्रांतं
 महाषगः उद्रियाणंतदेवस्य मृत्कमातंगकेसरी ॥ ५९ ॥ उदरात्पश्चिमेनागे अधोभागेनिगद्यते उ
 दिद्रियाणोस्त्रयंबंधं सत्रबंधोनिगद्यते ॥ ६० ॥ वधातिहिरोजालं किं नाधोयातिनभोजलं ततो ज
 लंधरेबंधः कंवदुरवौघनाशनं ॥ ६१ ॥ जालंधरेरुतेबंधे कंवसंकोचलक्षणो नापियुषं त्यग्यो न
 चवायुप्रकुपति ॥ ६२ ॥ कपालकुहरेजिका प्रविष्टा विपरीतगाधुवोरंतर्गतादृष्टिमुद्राभवती
 वेचरी ॥ ६३ ॥ नरोगंमरणंतस्य ननिद्रा नक्षुधाश्रुषा नचसुष्मनिवेतस्य योगंमुद्रांवेत्तीचरी
 ॥ ६४ ॥ पीम्यतेवचशोकेन नचलाधितिकर्मणा बाध्यतेनसकेनापि योमुद्रांवेत्तारवेचरी ॥ ६५ ॥

चित्रं चरेवे चरीयस्मात्। जिक्वाचरतिरेगता तेषेचरीनेयं मुद्रा। सर्वसिद्धेर्नमस्कृत्या ॥६७॥
विंदुमुलं शरिराणि शिरास्तत्र प्रतिस्थिता। भावयंति शरीराणि चापाहृतलमस्तकां ॥६८॥
५॥ स्वेचर्यामुद्रितं जेन विवरं लंबाकोर्धतः नतेस्पृशते विंदु। कामिन्या लिंगतस्य च ॥६९॥ या
वद्विंदुः स्थितो देहे तावन्मृत्युभयं ऊतः। यावद्ध्यानभो मुद्रा तावद्धिं हर्न गच्छति ॥७०॥ चलीतो
पियदा विंदु संप्राप्ताश्च हताशनं। ब्रजतुर्द्धं कृते शक्त्या निरोक्षेयो निमुद्राया ॥७१॥ स एव नदी
विंधो विंदु पांशुरो लोहितस्तस्या। पांशुरंशुक्रमित्पा हू लोहितारव्यं महा राज ॥७२॥ सिंहरवशं
काशं रविस्थाने स्थिते रजः। प्राशिस्थाने। स्थितो विंदु स्तयोरैक्यं सुदुर्लभं ॥७३॥ विंदुः शिवोरजः
शक्ति विंदुरीपुरजोरवि। सुधायो संगमा देय प्राप्यते परमं पदं ॥७४॥ वायुना शक्ती चारेण प्रे

रितंचयदारज यातिविंदोःसहैकचं न वेहियं वपुस्तदा ॥७५॥ श्वचक्रं देणसंयुक्तं रजःसूर्येणसं
गते ॥ तयोः समरसैकत्वं योजानातिसयोगवित् ॥७६॥ शोधनं नाडिजालस्य चालनं चंद्रसूर्ययो
रसानं शोषणं चैव महासुद्रा निधीयते ॥७७॥ वकोम्यस्तदंनुप्रपिम्यसुचिरं योमंचवामादिणी
हस्ताभ्यामनुधरयन्प्रसरितं पादंतयात्तदीणं ॥ आपुर्यंश्चसनेनरूषिजुगलंबंघ्राशनैरेचये देषा
व्याधिविनाशनिसुमहतिमुद्रानृणांकष्यते ॥७८॥ चंद्रासेनसमम्यस्य सूर्यंशोनाम्यसेत्पुनः ॥ यावन्नुत्पान
वेत्संरम्भा ततोमुद्रां विसर्जयेत् ॥७९॥ नहिष्यमपपष्यंवा रसासर्वेपिनिरसा ॥ अपिभुक्तं विषंधोरं ॥ पु
यूषमिवजियती ॥८०॥ कृयंक्तं रागुदावर्तं गुल्मीजिणरिजदय ॥ तस्यरोगकृयजाती महासुद्रांत्रयो
म्यसेत् ॥८१॥ कष्यतेयं महासुद्रा महासीधिकरीनृणां ॥ गोपनीयं प्रयत्नेन ॥ नदेया यस्य कस्यचित् ॥८२॥

पद्मासनं समारुह्य । समकायसीरोधर । नासाग्रदृष्टारेकांते । जपदोकारमव्ययं ॥ ८३ ॥ क्षुर्नुवः स्वरमेलो
का सोमसूर्याग्निदेवता ॥ यस्य मात्रासक्तिष्ठंती तत्परं ज्योतिरोमिति ॥ ८४ ॥ त्रयकालस्रयोवेदा स्रयो
लोकास्रयोस्रयः त्रयोदेवास्थितायत्र तत्परं ज्योतीरोमिति ॥ ८५ ॥ क्रीयाद्छातथाज्ञाना ब्राह्मीरो
श्रीचबैल्लवी त्रिधाशक्तीस्थितायत्र तत्परं ज्योतिरोमिति ॥ ८६ ॥ अकारश्च उकारश्च माकारो विंदु
संज्ञयः । त्रिधमात्रास्थितायत्र तत्परं ज्योतिरोमिति ॥ ८७ ॥ वचसातद्गुपे द्विजं वपुषातत्समम्यसे
त् । मनसात्सन्नीतं तत्परं ज्योतिरोमिति ॥ ८८ ॥ शुचीर्वाप्यशुचिर्वापि योजयेत्प्रणवं सदा । नसलि
प्यत्रिपापेन पद्मपत्रमिवांनसा ॥ ८९ ॥ चलेवाते चलोर्दु निश्चले निश्चलो न वेत् । योगी स्यात्पु
त्रमाप्नोति ततो वायुनरुंधयेत् ॥ ९० ॥ यावद्वायुस्थितो देहे तावज्जीवं न मुच्यते ॥ मर्त्तस्य नि

क्रांति सतो वायुनिरुंधयेत् ॥ ११ ॥ यावत्तव घोमरुद्देहे तावच्चातं निरामयं ॥ यावद्दृष्टीभ्रुवोर्मध्ये ताव
 कालनयं कृत ॥ १२ ॥ अल्पकालनया ह्रस्वा प्राणायामपरायण ॥ योगिनो मुनयश्चैव ततः प्राणं निरुं
 धयेत् ॥ १३ ॥ षट्त्रिंशद्दंगुलोद्दंसु प्रयाणं कुरुते बहिः ॥ वांसदं कुरुते मार्गेण ततः प्राणो विधीयते ॥ १४ ॥
 शुद्धिमेति यदा सर्वं नाडी चक्रमना कूलं ॥ तदेव जायते योगी प्राणस्य ग्रहणोत्तमः ॥ १५ ॥ बध्पदास
 नो योगी प्राणं चंद्रेण पुरयेत् ॥ अमृतो दधिसंकाशं गोहिरध्वलोपमं ॥ १६ ॥ ध्यात्वा चंद्रमसेर्वि बं
 प्राणयामिसुखी नवेत् ॥ दक्षिणेश्वासमाकृष्य पुरयेत् पुदरं शनैः ॥ १७ ॥ कुंभयित्वा विधमने पुनश्चंद्रे
 ण रेचयेत् ॥ प्रज्वलज्वलनज्वाल पुंजसादित्यमंडलं ॥ १८ ॥ ध्यात्वा नानास्थितं योगी प्राणयामिसुखी
 नवेत् ॥ १९ ॥ प्राणं चेदिदियापिबेऽत्रियमितं नुयोम्यधारेचये ॥ त्वित्वापीगलयासमिरणमलंबधात्प

जे धामया। सुर्याच्चंद्रमसौरनेन विधिना विंबदयध्यायतः शुद्धानाडी गणान्नवंतियमिनां मासत्रया
 उर्धत ॥ १०० ॥ य^{क्ष} धंधरणां वायो रनलस्पप्रदिपनं। ना^{त्रि}व्यक्तिः रारोम्यं जायते नाडी शोधनात् ॥ १ ॥
 प्राणो देहस्थितो वायु रपानस्य निरुंधनात्। एकश्च समूये मात्रा उद्घा^ग गने गतिम् ॥ २ ॥ रेचकः पुरकः
 श्वैव कुंजकः प्रणवात्मकः। प्राणियामो नवे त्रेक्ष मात्रा^{द्वा} दश संयुतः ॥ ३ ॥ मात्रा द्वादश संयुक्तो निशाकर
 दिवाकरो दोषजालमपघ्नंतौ स्नातव्यौ योगितिः सदा ॥ ४ ॥ पुरकं द्वादशं कुर्यात् कुंजकं षोडशं नवेत् ॥
 रेचकं दशमोकार प्रणियामः। स उच्यते ॥ ५ ॥ अधमे द्वादश मात्रा मध्यमे द्विगुणी मता। उत्रमे त्रिगुणा
 प्रोक्ता प्राणियामस्य निरुंधयं ॥ ६ ॥ अधमे च घनो घर्म कपो नवति मध्यमे उत्रमे स्थानं माप्नोति ततो वायु
 निरुंधयेत् ॥ ७ ॥ बध्पद्मास नो योगि नमः। स्तुत्य गुरुं शिवं। नासाग्रहृष्टिरेकाकि प्राणियामं समस्यसे

यु५

७

॥८॥ उर्ध्वमात्रं कृष्णचापानं वायुं प्राणो न योजयेत् । उर्ध्वमानियते शक्त्या सर्वपापैः प्रमुञ्चते ॥ १५ ॥ हाराणां न
वकं निरुध्य मरुतं पीचादृढं धरीतं । नित्याकाशमपां न वक्रिसहितं शक्त्या समुच्चालितं आत्मध्यानयुतं
नेन विधिना विन्यस्य मुद्गिक्त्रं । यावन्निष्ठितावदेव महतां संघेन संस्रूयते ॥ १६ ॥ प्राणिया मो भवेद्देव पा
तके धनपावकः । नवोदधि महासेतू प्रोच्यते योगिनिः सदा ॥ १७ ॥ आसनेन रुजो हंति प्राणिया मे न पात
कं विकारं मानसं योगी प्रत्याहारेण मुञ्चति ॥ १८ ॥ धरणा निर्मनो धैर्यं ध्यानचैतन्यमद्भुतं । समाधौ मो
हमाप्नोति त्यक्त्वा कर्मसुभावं । हं ॥ १९ ॥ प्राणायामद्विषट्के प्रत्याहारः प्रकिर्तितः । प्रत्याहारद्विषट्के
न जायते धरणा शुभा ॥ २० ॥ धारणा द्वादशं प्रोक्तं ध्यानं ध्यानं विशारदैः । ध्यानं द्वादशकैर्नैव समाधिर
निधीयते ॥ २१ ॥ यत्समाधिपरं ज्योति रनंतं विश्वतो मुखं । तस्मिन् दृष्टे क्रिया कर्म यातायातं न वीद्यते ॥ २२ ॥

संबद्धासनमेदुमंघ्रिजुगलंकर्णाङ्गिनासापुटे॥ धारामंगुलिभिर्नियंस्पपवनं बक्रेणचापुरीतं ध्रुवा
वक्रसिब्रह्मपांनसहितंमुद्गिस्तितंधारये॥ देवंयातिविशेषतत्त्वसमतायोगीस्वरस्तन्मयं॥१७॥ ग
गनंपवनेप्राप्ते ध्वनिरुत्पद्यतेमहान् घंटादिनांप्रवाद्यानां तदासिद्धिरदुरत॥१८॥ प्राणयामेनयुक्ते
न सर्वरोगक्षयोभवेत् अयुक्ताभ्यासयोगेन सर्वरोगस्यसंभवः॥१९॥ हिक्काकासस्तथाश्वासः शिरक
र्णाङ्गिवेदनाः भवन्तिविविधरोगा पवनस्यव्यतिक्रमात्॥२०॥ यथासिंहो जेव्याघ्रो भवेद्वश्यज्ञे
ज्ञेः अथथाहंतियोक्त्वारं तथावायुरसेवितं॥२१॥ युक्तंयुक्तंयजेद्यायुं युक्तंयुक्तंउपुरयेत्॥ यु
क्तंयुक्तंचबध्नीया देवसिद्धिमवाप्नुयात्॥२२॥ चरतांचक्रुादिनांविषयेषुयथाहमं तत्प्रत्याह
रणंतेषां प्रत्याहारः सउच्यते॥२३॥ यथावृत्तियकालस्यो रविप्रत्याहरेत्प्रनां॥ वृत्तियांगस्तितोयो

गी विकारं मानसं तथा ॥२४॥ अंगमधेयथांगानि कुर्मसंकोचये^६वं योगी प्रत्याहारत्वेव सिंद्रियाणि
तथात्मनि ॥२५॥ यं यं शृणोति कर्मा मप्रीयं प्रियमेव च तंतं मात्मेति विज्ञाय प्रत्याहारती योगवित् ॥२
६॥ अंगंधमथवागंधं यं यं जिह्रति नासिका तंतं मात्मेति विज्ञाय प्रत्याहारती योगवित् ॥२७॥ अमे
धमथवा मेध्यं यं यं चिचर्मणा तन्नदात्मेति विज्ञाय प्रत्याहारतियोगवित् पश्यति चक्षुषा तं
तं मात्मेति विज्ञाय प्रत्याहारतियोगवित् ॥२८॥ अस्पर्शमथवास्पर्शं यं यं स्पृशति चर्मणा तन्नदात्मेति
विज्ञाय प्रत्याहारतियोगवित् ॥२९॥ अलौक्यमथवा लौक्यं यं यं स्पृशति जिह्वया तंतं मात्मेति विज्ञा
य प्रत्याहारतियोगवित् ॥३०॥ चंद्रां मृतमयी धारां प्रत्याहारति नास्करः यत्प्रत्याहारणं तस्यः प्र
त्याहारः स उच्यते ॥३१॥ एकास्त्रिभुज्यते द्वाभ्यां मागता चंद्रमंडले वृत्तियोयः पुनः स्ताभ्यां सप्तवे

दज रामर ॥ ३२ ॥ नाभिदेशे वसत्येको नास्करो दहनात्मक ॥ अमृतात्मास्तितो नित्यं तालुमुले च चं
द्रमा ॥ ३३ ॥ वर्षत्यधोमुखश्चंद्रो गृसत्पूर्वमुखोरवि ॥ ज्ञातव्यं करणंतत्र येन पीयुषमाप्यते ॥ ३४ ॥ उ
र्ध्वनाभेरधस्तालो रूर्ध्वमात्रु रधश्चि ॥ कर्णो विपरीतारवांगुरुवाक्येन लभ्यते ॥ ३५ ॥ त्रिधा बहो वृ
षो यत्र रो रविति महास्वनः ॥ अनाहतं चतुर्कं रुदये योगीनो विदुः ॥ ३६ ॥ अनाहतमति क्रम्य चा
रुम्यमणिपुरकं ॥ प्राप्ते प्राणो महापद्मे योगि व ममृतायते ॥ ३७ ॥ उर्ध्वो उश पत्र पद्मगती तं प्रा
णा दवा प्रहग ॥ हृदस्यै रसनां निधाय विधीवसंकीपरं चिंतयेत् ॥ तत्कलोलकलाजलं च विमलं जि
क्वा कुलं यः पिवे न्नर्देष समृणालको मलवपु योगी चिरं जीवति ॥ ३८ ॥ का कचुं चु वदास्येन शितलं स
लि लं पिबेत् ॥ प्राणपान विक्षमेन योगी भवति निर्जर ॥ ३९ ॥ रसा ना तालुमुलेन यः प्राणात्सली लं पि

२५

वेत् अष्टार्धेन तवेतस्य सर्वरोगस्य संकथय ॥४५॥ विशुद्धे परमे चक्रे धत्वा सोमकला मृतं उन्मागेणाह
 तं याति वंचयित्वा मुखं रवे ॥४६॥ विशुद्धे न स्मृतो हंसो नेर्मल्यं शुद्धिरुच्यते अतः कंठे विशुद्धारख्यं चक्रं
 चक्रविद्यो विदुः ॥४७॥ अमृतं कंदरे कृत्वा नासांते मुखारे क्रमात् स्वयं संवलितं याति वर्जयित्वा मु
 खं रवे ॥४८॥ बद्धं सोमकला जलं स विमलं कंठस्थला दुर्घता नासांते सुखं ये च गगनघारं ततः स
 र्वतः उर्ध्वं स्पृशु विसन्निपत्य नितरा मुत्तानपादः पिवे देवं यः कुरुते जितेन्द्रियं नो नैवास्ती तस्य कृ
 यः ॥४९॥ उर्ध्वं जिह्वं स्मिरं कृत्वा सोमपानं करोति यः मासार्धेन संदेहो मृत्युं जयति योगवित् ॥५०॥ बद्धं
 मूलबिलं येन तेन विघ्नो विदारितः अजरामरमाप्नोति यथापंचमुखो हरः ॥५१॥ संपिद्य रसनाग्रेण रा
 जदंत बिलं महत् ॥ ध्यात्वा स्मृत्तं मयि देवि षण्मासेन कविर्न वेत् ॥५२॥ सर्वद्वाराणि बध्नाति तदुर्ध्वं क्ष

रातं महत् नमुंचत्य मृतं कापि त्रिपं^{प्रा} पंच धारकः ॥ ४८ ॥ चतुर्वंतीयदिलंबिकाग्रमनी जिज्ञांजिकारसस्यं
दिनी । सकाराकडका म्ललोणसदृशं निकागताचं यथा । व्याधीनां हरणं जरापत्रमनंशास्त्रागमोद्गिर
णं ॥ तस्य स्यादमरत्वमिष्वगुणितं सिद्धांगनिर्कर्षणं ॥ ४९ ॥ अमृतापुष्पदिहस्य योगिनो द्वित्रिवत्स
रात् ॥ उर्ध्वं प्रवर्तते रेतो ह्यणिमादिगुणोदयः ॥ ५० ॥ इंधनानियथावद्वि स्तेलवत्तौ चदिपकः । तथासौ
मकलापूर्णां शरीरं यस्य जोगिनः ॥ ५१ ॥ तद्भुकेनापीदृष्टस्य विषंतस्य नपि मृते ॥

॥ ५२ ॥ आसनेन समो युक्तः शान्त्यामेन संयुतः । प्रत्याहारेण संपन्नो धारणं चिसम
भ्यसेत् ॥ ५३ ॥ हृदये पंचभुतानां धारणा चष्टथ कुपृथक् मनसो निश्चलं न धारणा सा विधीयते ॥
५४ ॥ याष्टध्या हरिताले हेमरुचिरा तत्वं लकारान्वीत्ता । संयुक्ता कमलासनेन हि चतुः कोणाद्गदि ।

स्थायीनी ॥ प्राणं तत्र विलीय पंच घटीकं चित्ता न्वितं धरये देषा स्तन करी सदा क्ति ति जयं कुर्याद्भु
वो धारिणा ॥ ५५ ॥ अर्धे दुः प्रतिमं चक्रं दध्वलं कं वे बुत त्वं स्थितं । यद्यपि युषव कार विज सहितं युक्तं स
दा विष्णुना ॥ प्राणं तत्र विलीय पंच घटिकं चित्ता न्वितं धरये । देषा दु सह काल कूट रणे स्था द्वा
रुणी धरणा ॥ ५६ ॥ यत्रालु स्थित मिं द्रगो प सदृशं त त्वं त्रिकोणा लं ते जो रे फ युतं प्र चाल रुचिरं रुद्र
ण य संगतं । प्राणं तत्र विलीय पंच घटिकं चित्ता न्वितं धरये । देषा व द्भि जयं सदा वि दधते विश्वानरी धा
रणा ॥ ५७ ॥ यद्भिन्नां जन पुंज सन्निभ मि दं दृते च्चु वोरं तरे । त त्वं वा यु मयं य कार सहितं तत्रे श्वरो देवता
प्राणं तत्र विलीय पंच घटिकं चित्ता न्वितं धरये । देषा रे गमनं करो तिय मिनां स्प र्ध र वि धरणा ॥ ५८ ॥ आ
काशं सु वि शु द्ध वारि सदृशं य द्द्रु म्हरं ध्रे स्थितं । तन्ना दे न सदा शि वे न सहितं त त्वं । ह कार चितं । प्राणं

तत्र विलीय पंच घटिकां चित्वा चीतं धरये। देषामोक्त कपाटपाटनपटुः प्रोक्तानमो धरिणा ॥५५॥ सं
नि निद्रा विणि चैव दहनीन्नां मणितया। शोषिणि च नवते षा सुतानां पंच धरणा ॥६०॥ कर्मणा मन।
सावाचा धरणा पंच दुर्लभा विज्ञाय सततं योगी सर्वदुरस्यै प्रमुच्यते ॥६१॥ स्मृत्यैव सर्वचिंतायां धातुरे
कोपि पिब्यते याचित्ते निर्मला चिंता तदीयं ध्यानं प्रवक्ष्यते ॥६२॥ द्विविधं भवति ध्यानं सकलं निष्कलं त
था। सकलं वल्लभे देन निष्कलं निर्गुणं भवेत् ॥६३॥ अंतश्चेतो बहिष्कुरु रधस्थाप्य सुखासनं। समवंच
शरीरस्य ध्यानमुद्रेतिकल्पते ॥६४॥ यद्रथ सर्वचिंतायां चकुरे वहि पश्यति। याचित्ते निश्चलं चिंता त
द्वि ध्यानं प्रवक्ष्यते ॥६५॥ आधारं प्रथमं चक्रं स्वर्णं च चतुर्दलं। कुंडलिन्या समायुक्तं ध्यात्वा मुच्येत
किल्बिषैः ॥६६॥ स्वाधिष्ठाने च षट्पत्रे सन्नाणिक्यसमां प्रभे। नासाग्रदृष्टीरात्मानं ध्यात्वा

योगीसुखी भवेत् ॥ ६७ ॥ तरुणादित्यसंकासे चक्रे चमणिपुरके ॥ नासाग्रदृष्टीरात्मानं ध्यात्वा संको
भये ॥ गत् ॥ ६८ ॥ क्रदाकाशे स्तिते शूद्धे प्रचंडरविते जसी ॥ नासाग्रदृष्टिमादाय ध्यात्वा ब्रह्ममयो भवेत्
६९ ॥ विकल्पने च कृत्ये प्राणयोगमविनेदत ॥ नासाग्रदृष्टिरात्मानं ध्यात्वा ब्रह्ममयो भवेत् ॥ ७० ॥ सत
तं घटिका मध्वे विशुद्धे दिपकप्रत्ने ॥ नासाग्रदृष्टिरात्मानं ध्यात्वा दुःखं विमुंचति ॥ ७१ ॥ श्रवणीयुषसंपु
र्णे लंबिका चंद्रमंडले ॥ नासाग्रदृष्टिरात्मानं ध्यात्वा मृत्युं विमुंचति ॥ ७२ ॥ क्षुबो रंतर्गतं देवं सन्नाणि
कपशीखोपमं नासाग्रदृष्टिरात्मानं ध्यात्वा नंदमयो भवेत् ॥ ७३ ॥ ध्यायन्नीलनिर्मलं त्रिसंक्षु मध्ये पर
मेश्वरं ॥ आत्मानं विजितप्राणो योगयोगमवाप्नुयात् ॥ ७४ ॥ निर्गुणं च शिवं शांतं गगने विश्वतोमुखं ॥
नासाग्रदृष्टिरेकाकिं ध्यात्वा ब्रह्ममयो भवेत् ॥ ७५ ॥ आकाशं यत्र त्राष्टः स्या तदात्ता चक्रमुच्यते ॥

ज्ञात्मानं शिवं ध्यात्वा योगी मुक्ती मवाप्नुयात् ॥ ७६ ॥ निर्मलं गगनाकारं मरिचिज्वलसंनिभं ॥ आ
 त्मानं सर्वगंधात्रा योगी मुक्ती मवाप्नुयात् ॥ ७७ ॥ गुदमेदुश्च नातिश्च रुदयं चंद्रमुर्धत ॥ घंटिका लंबवि
 कास्थानं भ्रुमधे च नभो बिल्वं ॥ ७८ ॥ कथीतानि न वैतानि ध्यानस्थानानि योगिनीः ॥ उपाधितत्रयुक्ता
 नि कुर्वन्त्यष्टगुणोदयं ॥ ७९ ॥ एषु ब्रह्मात्मिकं तेजः शिवज्योतिरनुत्तमं ॥ ध्यात्वा ज्ञात्वा विमुक्तस्या
 दिति गोरषनाषातं ॥ ८० ॥ अश्वमेधसहस्राणि व्याजपेयशतानि च एकस्य ध्यानयोगेन कलाना
 रुतिषोऽग्निं ॥ ८१ ॥ उपाधेरन्यथा ज्ञानं तत्र संस्थितिरन्यथा ॥ समस्तोपाधिविधं सी सदा आसेन जाय
 ते ॥ ८२ ॥ उपाधिश्च तथा तत्वं दयमेतदुदाकृतं ॥ उपाधिं प्रोच्यते वर्त्म स्वत्वमात्मा विधियते ॥ ८३ ॥ उपा
 धिरन्यथा ध्यानं तत्र संस्थितिरन्यथा ॥ अन्यथा वर्त्मयोगेन दृश्यते सुटिको मणि ॥ ८४ ॥ शब्दादिनां

वत न्नात्र यावत्कालादिषु स्थितं तावदेव स्मृतं ध्यानं समाधिः स्यादतः परं ८५ क्षरणपिचनानि
नि धर्मानि च प्रष्टीनाडीका दिनघादशकेन स्यात् समाधिः प्राणसामतः ८६ यत्समत्वं द्वयोरैक्यं ।
जिवात्मा परमात्मनो समस्तनष्टसंकल्प समाधिः सो निधीयते ८७ अंबुसैध्वयोरैक्यं यथाभवति
योगीतः तथात्ममनसोरैक्यं समाधिः र्निधीयते ८८ यदसंक्रियते तद्विज्ञानं प्राणो मानसं च प्रलिय
ते यदा समरसत्वं च समाधिः सविधीयते ८९ नगंधानरसं रूपं न च स्पर्शननिःस्वनं नात्मानं च परं वेति
योगयुक्तः समाधिना ९० स्वाद्यते न सहकालेन बाध्यते न सकर्मणा साध्यते न च केनापि योगीयुक्त
समाधिना ९१ अनेद्यः सर्वज्ञास्त्राणां मवध्यं सर्वदेहिनां अग्राह्यो मंत्रयंत्राणां योगीयुक्तसमा
धिना ९२ युक्ताहारविहारस्य युक्तचेष्टस्य कर्मसु युक्तस्वप्नावबोधस्य योगो भवति दुःखहा

ए३ निराद्यंतनिरालिंबं निःप्रपंचनीराश्रयं निरामयं निराकारं तत्वंतत्वविदोविदुः ए४ नि
 र्मलंनिश्चलंनित्यं निष्कलंनिर्गुणंमहत् व्योमविज्ञानमानंदं ब्रह्मब्रह्मविदोविदुः ए५ नि
 रातंकेनिरालंबे निराधारेनिरामये योगायोगविक्षनेन परब्रह्मणिलीयते ए६ हेतुदृष्टां
 तनिर्मुक्तं मनोबुधिरगोचरं व्योमविज्ञानमानंदं तत्वंतत्वविदोविदुः ए७ यथाएतेघृतंकिंप्रघ
 तमेवहिजायते किरेकिरंतथायोगी तत्वमेवहिजायते ए८ दुग्ंधकिरंघृतंसर्पि र्भ्रौवकी
 रिवापितं तन्मयत्वंब्रजत्मेव योगीलीनःपरेपदे ए९ आहारःसर्ववर्णेषु युक्तचेष्ट सर्वतःयु
 क्तानिद्रावबोधस्तू यत्त्वंसंबदेदिति २०० भवतीतीहरंनृणां मुक्तिसोपानसंज्ञिकं गुह्यं गु
 ह्यतरंगुह्यं गोरकेणप्रकाशितं २ सक्नयवनवद्विःमुक्तीसोपानपंक्ती प्रकटितपरमार्थो